

- 1) udzielenie niezbędnej pomocy lekarskiej oraz przewóz do kraju poszkodowanych osób krajowych zamieszkałych w Polsce, a w razie śmierci — koszty sprowadzenia zwłok do kraju,
- 2) zapobieżenie zwiększeniu szkody,
- 3) transport uszkodzonego pojazdu z miejsca wypadku do najbliższego zakładu naprawczego za granicą,
- 4) transport uszkodzonego pojazdu w celu naprawy w kraju,
- 5) przejazd z miejsca wypadku do miejsca zamieszkania posiadacza (kierowcy) pojazdu i osób, które wyjechały z kraju ubezpieczonym pojazdem, jeżeli pojazd został utracony, uległ całkowitemu zniszczeniu lub na skutek uszkodzenia jest transportowany do kraju,
- 6) obronę posiadacza (kierowcy) pojazdu w postępowaniu karnym, jeżeli zostanie ono wszczęte za granicą w związku z wypadkiem objętym ubezpieczeniami ustawowymi komunikacyjnymi, pod warunkiem że TUIR „WARTA” żądało obrony lub wyraziło na to zgodę,
- 7) uzyskanie dokumentów niezbędnych do ustalenia okoliczności lub rozmiarów szkody,
- 8) naprawę szkody w pojeździe w zakresie niezbędnym do kontynuowania bezpiecznej jazdy.

2. Jeżeli sprowadzenie zwłok do kraju następuje bez zgody TUIR „WARTA”, zwrot poniesionych kosztów następuje do wysokości kosztów i w walucie, w jakiej poniosłoby je TUIR „WARTA” zlecając wykonanie tej usługi uprawnionemu przedsiębiorstwu w Polsce.

3. Jeżeli transport uszkodzonego pojazdu w celu naprawy w kraju dokonywany jest na zlecenie posiadacza (kierowcy) pojazdu bez zgody TUIR „WARTA”, zwrot kosztów transportu następuje do wysokości kosztów i w walucie, w jakiej poniosłoby je TUIR „WARTA” wydając takie zlecenie.

4. Podlegające pokryciu koszty przejazdu z miejsca wypadku do miejsca zamieszkania osób, o których mowa w ust. 1 pkt 5, ustala się według cen biletów kolejowych klasy 2.

§ 3. 1. Jeżeli uszkodzony za granicą pojazd wymaga naprawy w zakresie niezbędnym do kontynuowania bezpiecznej jazdy, naprawa dokonywana jest wyłącznie na

zlecenie zagranicznego przedstawiciela TUIR „WARTA”, który pokrywa koszty tej naprawy.

2. Jeżeli koszt naprawy szkody w pojeździe objętym ubezpieczeniem, niezbędnej do kontynuowania bezpiecznej jazdy, nie przekracza w walutach obcych równowartości kwoty 200 dolarów USA, a w razie naprawy dokonywanej na terytorium europejskich państw członkowskich Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej kwoty 300 rubli, to koszt tej naprawy może być pokryty bezpośrednio przez posiadacza (kierowcę) pojazdu, bez obowiązku zgłoszenia naprawy zagranicznemu przedstawicielowi TUIR „WARTA”.

3. Zwrot poniesionych przez posiadacza (kierowcę) pojazdu kosztów naprawy niezbędnej do kontynuowania bezpiecznej jazdy następuje w kraju do wysokości kwot określonych w ust. 2, na podstawie oryginalnych rachunków w walucie kraju, na którego terytorium zdarzył się wypadek.

4. Jeżeli naprawa uszkodzonego pojazdu zostanie przeprowadzona za granicą bez zgody TUIR „WARTA” lub jego zagranicznego przedstawiciela, a zakres tej naprawy przekroczy koszty naprawy niezbędnej do kontynuowania bezpiecznej jazdy, lub jeżeli koszty naprawy niezbędnej do kontynuowania bezpiecznej jazdy przekroczy kwotę określoną w ust. 2, to uznane odszkodowanie przekraczające te koszty jest wypłacane w kraju w złotych.

5. Przepis ust. 4 stosuje się także, jeżeli zagraniczny przedstawiciel TUIR „WARTA” nie dokona oględzin pojazdu w ciągu 2 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, a koszty naprawy pojazdu zostaną pokryte przez posiadacza pojazdu lub inne osoby.

6. Jeżeli przeprowadzona za granicą bez zgody TUIR „WARTA” lub jej zagranicznego przedstawiciela naprawa pojazdu nie dotyczy zakresu niezbędnego do kontynuowania bezpiecznej jazdy, to uznane odszkodowanie wypłacane jest w kraju w złotych.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 czerwca 1982 r. w sprawie wypłaty odszkodowań w walutach zagranicznych z obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych krajowców dewizowych z tytułu szkód powstałych za granicą (Monitor Polski Nr 16, poz. 129).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Nieckarz

93

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 22 kwietnia 1985 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad i wysokości stawek wynagrodzeń rzeczoznawców za opracowanie ocen i opinii.

Na podstawie § 15 uchwały nr 178 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1967 r. w sprawie zasad organizacji rzeczoznawstwa (Monitor Polski Nr 42, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 sierpnia 1982 r. w sprawie zasad i wysokości stawek wynagrodzeń rzeczoznawców za opracowanie ocen i opinii (Monitor Polski Nr 21, poz. 186) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Wynagrodzenie rzeczoznawcy za opracowa-

nie ocen i opinii ustala się w wysokości od 130 do 230 zł za godzinę pracy.

2. Wysokość wynagrodzenia rzeczoznawcy za godzinę pracy w granicach określonych w ust. 1 ustala się w zależności od trudności oraz czasu i warunków opracowania oceny lub opinii.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: w z. A. Paczos